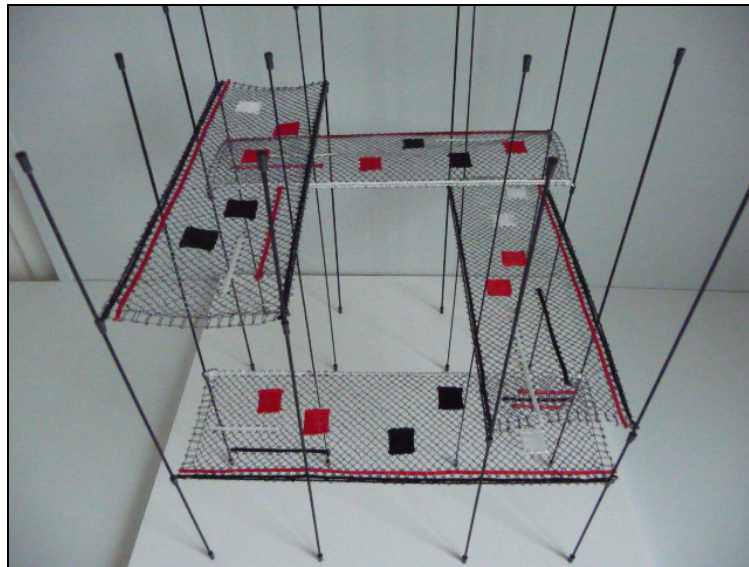

Experikant

RELIËFSLAG

Judith Pieters

Ontwerp en uitvoering: Judith Pieters

In 1996 gaf de Gentse Kantschool o.l.v. Monique Pauwels een Kantekrantje uit, dit naar aanleiding van hun tentoonstelling "Culturen".

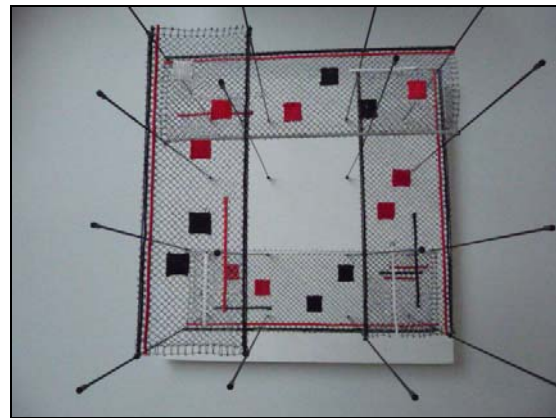
Nadenkend over hun kennis en informatie ben ik hierop doorgedaan.

Monique Pauwels schrijft: "...een reliëfslag is een vrij moeilijke slag, die normaal niet in de klassieke kant gebruikt kan worden. Hij is vooral moeilijk doordat de draden niet gewoon op en neer liggen en waardoor men de indruk krijgt foutief bezig te zijn. Er ligt namelijk altijd minstens één draad gekruist over twee andere."

Van de reliëfslag heb ik twee vormen gebruikt voor eigen objecten, namelijk de verticale en de horizontale reliëfslag.

De basis van de reliëfslag is altijd de linnenslag. De slag vormt een vrij gesloten deel in de kant vaak omsloten door een eenvoudig open wefsel. In bijgaande foto zijn met de reliëfslag blokvormige en lijnvormige dichte delen gevormd in een strak kloswerk van gekantelde vetergatslag te zien. De reliëfslag is ook goed te gebruiken in ronde lijnen.

Experikant

Als iemand zelf ook wil proberen om de reliëfslag te gebruiken in eigen ontwerpen is dat mogelijk.

De verticale reliëfslag

De hangende paren die de verticale reliëfslag gaan vormen, kruist men eenmaal, daarna wordt de linnenslag geklost met de looper en het eerder gekruiste hangende paar. Ook na het keren om de speld bij het terugklossen, eerst de hangende paren kruisen en daarna gewoon linnenslag klossen.

Voorals je, naast de paren waarmee je de verticale reliëfslag klost, een andere grond klost, vormt zich over de lengte van het werk steeds een doorlopende lijn in reliëf. Deze lijn kan een extra accent krijgen door er een eigen kleur aan te geven en door er wat dikker garen voor te gebruiken.

Als men een eigen patroon ontwerpt moet men er rekening mee houden dat voor deze slag veel meer hangende paren nodig zijn dan voor een gewone linnenslag en dat de speldenpunten, bij het ophangen van de hangende paren voor de reliëfslag dicht bij elkaar staan.

De looper is geheel onder de reliëfslag verborgen. Vooral als men met kleur werkt kan dit een aparte werking geven.

Succes met eigen ontwerpen!
Judith Pieters

De horizontale reliëfslag

Ook het klossen van deze slag is op zich heel eenvoudig. We klossen altijd linnenslag, maar... voor we de linnenslag klossen kruisen we de looper.

Als de reliëfslag doorloopt tot de rand en daarna om de speld gekeerd moet worden, wordt het keren om de speld niet door tweemaal draaien, maar door tweemaal kruisen gedaan.

Er vormt zich nu over de breedte van het werk een doorlopende lijn in reliëf, onder dit reliëf gaan de hangende paren schuil.

Als men van de verdichting gebruik wil maken, voor een blokje bijvoorbeeld, worden hier de horizontale draden dicht bij elkaar gelegd, dus staan de spelden op de verticale lijn dicht bij elkaar.

Bij deze slag heb je gauw de indruk dat er iets fout is. Door het kruisen van de looper en de daarop volgende slag hangen de draden van de hangende paren niet gewoon naast elkaar zoals gebruikelijk. Van twee hangende paren hangen bij een gewone linnenslag de vier draden twee aan twee bij elkaar. Van twee hangende paren in reliëfslag hangt eerst één draad, daarnaast twee draden, en nog één draad.